

Handi Péter ESTI KÉRDÉS

„Újabban miért mondod többször, hogy szeretsz?”

– kérded már álmosan, párna és paplan puha
fedezékéből szól a vád és elismerés, hiszen
tudom, a vallomás közhellyé vált
az évek csiszolókövén, aztán
egyezségünk tokjába bújt –
így van ez, az ember továbblép
a formába öntött munkadarab mellől,
az ott van, megteremtődött és mozdíthatatlan,
mégis, most válaszra késztet a kérdés,
miért is hogy most egyre többször... talán
... hát nem is tudom... talán... – habogok,
szűköl a szó,
hogy egy távolodó vonat ablakából integetek
még, valameddig, peronon látható alakod felé.

kép | Schönberger Armand: Asztal mellett